

Урок фізкультури з Генріеттою

— Вище хвіст, вище хвіст! — командувала Генріетта. Був ранок понеділка. Черепаха стояла на коротеньких ніжках на спортивному майданчику школи Вінтерштайн, високо піднявши голову. Чарівні тварини стояли навколо неї та жалібно стогнали. Генріетта вигадала інтенсивну програму тренування!

— Не кульгай, Пепероні! — попередила Генріетта.

Китицевухий кабанчик виснажено впав на землю.

— Я більше не можу!

— Останні три віджимання! — радісно гукнула Генріетта й окинула всіх поглядом.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Дев'ять тварин стояли й відхекувалися. Лис та черепаха. Пінгвін і хамелеон. Китицевухий кабан і кажан. Кіт і крокодил. Та Сідні, коала.

Вони були чарівними тваринами та могли розмовляти між собою. Між собою та зі своїми напарниками-людьми. Звірі належали дев'ятьом дітлахам, які тренувалися поруч у спортзалі. Це були Іда, Бенні, Анна-Лена, Шокі, Гелена, Йо, Едді, Сілас та Фін'я.

Черепаха була чудовим тренером, тому всі тварини завзято займалися.

Ну, майже всі. Поки лис Раббат розтягував ноги, а коала Сідні виконувала підхід з десяти підтягувань, кіт Караян з нудьгою облизував лапу.

— Спор-рт — це самогубство, — вже втретє мовив він від стіни. Кажаниха Євгенія висіла вниз головою на верхній ланці футбольних воріт і розгойдувалася туди-сюди.

— А тепер протягніть ліву кінцівку вперед! — радісно закричала Генрієтта. — Один, два, три, чотири... Починаємо танок живота, — захихотіла вона та заходилася крутити панциром.

Це було вже занадто. Лис Раббат пробурчав:

— Сподіваюся, за це на нас чекатиме шоколадне печиво.

Тоді як тварини крутили животами на лузі, діти з класу міс Корнфілд гралися у вибивного.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Той, хто тримав м'яч, міг «стріляти». У кого влучили м'ячем — той вибував. Яннік, школяр у червоних шортах, саме тримав м'яч. Хлопчик кинув його через залу з такою силою, ніби хотів пробити стіну.

— Ой! — Фін'я потерла ліве вухо. — Боляче! — гукнула вона.

Її подруги Гелена та Катінка докірливо подивилися на Янніка.

— Вибуваєш! — закричав Яннік. З м'ячем у руках він побіг зигзагами полем, але зашпортався за ногу Шокі. Обидва хлопчики впали додолу.

— Янніку, опануй себе! — гримнула пані Бергман, учителька фізкультури.

Яннік хутко підвівся. Не звертаючи уваги на Шокі, він помчав далі. Кидок! Тепер м'яч на повній швидкості летів у бік Анни-Лени.

— Вибула! — злорадно гукнув Яннік та знову схопив м'яча. Сердита Анна-Лена сиділа поруч із Фін'єю. Вона терла бік. — Як же боляче! — бідкалася вона. — Телепень!

Так кепсько Анна-Лена почувалася вкрай рідко. Яннік усміхнувся та гаркнув:

— Дівчиська! Просто не вмієте програвати.

Сілас відбив м'яча. Гелена кинулася до Янніка. Вона вхопила м'яч і кинула його Іді. Іда добряче розмахнулася та поцілила Янніку точнісінько у сідниці.

— Влучила! Вибуваєш! — вона переможно дала п'ять Гелені.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Це несправедливо! — фиркнув Яннік. Його вибили два дівчиська. — Ви вдвох грали!

— А це не заборонено, — спокійно відповіла Гелена та поклала м'яч на землю. — Плакатимеш? Зажди, я тобі носовичка дам!

Розлючений Яннік вибіг на вулицю.

Пані Бергман безпорадно дивилася на клас. З цими школярами було так складно! В Янніка енергії — наче в м'ячика для пінг-понгу. На жаль, він не вміє дати ладу своїй силі. Пані Бергман зітхнула. Справді сумно.

Переміг, урешті-решт, Йо. Він швидко бігав і влучно кидав. Та на відміну від Янніка, він цілив гравцям у ноги, а не в голови. Тож усі щиро зраділи його перемозі.

Спітнілі хлопчики та дівчатка розійшлися по роздягальням.

А що ж Яннік? Він роздратовано закинув рюкзак на плечі та вискочив зі спортивної зали. Тепер він щодуху мчав спортивним майданчиком. Ох, який же він був розлючений! Гелена — справжня дурепа! Яннік добіг до баскетбольного щитка та спробував дострибнути до кільця. Йому не вдалося. Тоді хлопчик вирішив видертися нагору. Він був дуже вправний. «Як Людина-Павук», — подумав Яннік, коли дістався кошика. Аж раптом...

Людина-Павук застряг! У баскетбольному кошику!

— Ой! — закричав Яннік. Він хотів протиснутися крізь металеве кільце баскетбольного кошика,

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

але зачепися рюкзаком. Хлопчик безпорадно теліпав ногами. — От дідько! — вилаявся він. Жах, це було так принизливо!

Він безперестанку дригав ногами. Нарешті трохи зрушився. Яннік дригнувся дужче, аж раптом! Його спортивні шорти репнули.

— Чортівня, — пробурмотів Яннік. Його гнів перетворився на відчай. Він покрутив головою та відірвав сітку від кошика. Марно. Він міцно застряг.

У такому безнадійному стані його знайшли чарівні тварини.

— Оце так! — здивувався крокодил Рік.

— Що він там робить? — поцікавився пінгвін Юрій.

— Йому потрібна допомога, — підсумувала черепаха Генрієтта. Згори Яннік побачив, як лис Раббат зник у роздягальні дівчат.

— О, ні! — застогнав хлопчик. — Будь-що, тільки не це!

Він мав кепське передчуття, що найгірше — попереду. Так воно й було.

Першою вийшла назовні Гелена. Поруч із нею крокував її чарівний кіт Караян. Обидва широко посміхалися.

— О, там висить наш супермен! — Гелена пирхнула. — І як воно там, нагорі?

— Які гарненькі труси! — захихотіла Іда, яка підійшла разом із іншими дівчатками. — Це на них гномики з «Білосніжки» намальовані?

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>